

Tafseer

Chương Al-Fatihah, Ayah Kursi,
Ba Câu Cuối Chương Al-Baqarah
Và Một Số Chương Ngắn
(Trích từ Tafseer Muyassar)

<Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية>

Tập Thể Đại Học Giả
Trung Tâm Ấn Loát Kinh Qur'an
Trực Thuộc Quốc Vương Fahd

Biên dịch: Abu Zaytune Usman Ibrahim

Kiểm thảo: Mohamed Djandal

تفسير سورة الفاتحة وقصار المفصل وآية الكرسي وآخر سورة البقرة

جماعة من العلماء

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

ترجمة: أبو زيتون عثمان بن إبراهيم

مراجعة: محمد زيدان

Chương Al-Fatihah

Al-Fatihah có nghĩa là lời mở đầu hoặc là khai đề. Chương này được gọi là Al-Fatihah vì nó là chương mở đầu của Thiên Kinh Qur'an. Chương Al-Fatihah cũng được gọi là “Sab'u Al-Matha-ni” có nghĩa là “bảy câu được lặp đi lặp lại” bởi vì nó được đọc trong mỗi Rak'at của lễ nguyện Salah. Ngoài hai tên này, chương Al-Fatihah còn có những tên gọi khác, chẳng hạn như Qur'an Azhim (Qur'an Vĩ Đại), Ummu Al-Qur'an (Mẹ của Qur'an),...

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿Nhân danh Allah, Đáng rất mực Độ Lượng, Đáng rất mực Khoan Dung﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ - ﴿Nhân danh Allah﴾ mang ý rằng bề tôi xin bắt đầu đọc Qur'an với đại danh của Ngài “Allah”, và cầu xin Ngài phù hộ đại danh đó của Ngài.

“الله” – “Allah” là đại danh của Thượng Đế – Đấng Tạo Hóa, Đáng Tối Cao, Đáng Toàn Năng, Đáng Duy Nhất đáng được thờ phượng không có đối tác để chia sẻ. “Allah” là tên gọi chỉ dành riêng cho Ngài không được phép gọi ai (vật) khác ngoài Ngài.

“الرحمن” – “Arrahman” có nghĩa là Đáng Độ Lượng đối với tất cả mọi tạo vật của Ngài, sự độ lượng của Ngài bao trùm tất cả mọi vạn vật, bao trùm cả những người có đức tin và những người vô đức tin.

“الرحيم” – “Arrahim” có nghĩa là Đấng Khoan Dung. Sự Khoan Dung của Ngài chỉ dành riêng cho những người có đức tin.

“Arrahman” và “Arrahim” là hai đại danh trong các đại danh của Allah. Cả hai tên gọi này khẳng định thuộc tính nhân từ và khoan dung của Ngài.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾﴾

﴿Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài.﴾

Ca tụng và tán dương Allah ﷻ bởi các thuộc tính tối cao và hoàn hảo của Ngài, bởi những ân huệ công khai và thầm kín của Ngài, bởi những ân huệ tôn giáo và đời sống thế tục. Ngài đáng được các bề tôi của Ngài ca ngợi và tạ ơn, và chỉ có Ngài duy nhất đáng được vinh dự này, bởi vì Ngài là Đấng đã tạo hóa ra vũ trụ và mọi vạn vật, là Đấng Điều Hành và Chi Phối mọi sự việc, là Đấng Trông Coi và Cung Dưỡng cho các tạo vật của Ngài bằng các ân huệ của Ngài, là Đấng Trông Coi và Che Chở cho các vị Wali của Ngài qua đức tin Iman và việc làm ngoan đạo – thiện tốt của họ.

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾﴾

﴿Đấng rất mực Độ Lượng, Đấng rất mực Khoan Dung.﴾

Sự Độ Lượng của Ngài đối với tất cả mọi vạn vật, cả những ai có đức tin và những ai không có đức tin, còn

Đức Khoan Dung của Ngài chỉ dành riêng cho những người có đức tin.

﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾﴾

﴿Đức Vua của Ngày Phán xét.﴾

Allah ﷻ là Đức Vua của Ngày Phán Xét cuối cùng, Ngày mà Ngài sẽ xét xử và thưởng phạt loài người và loài Jinn tương ứng với việc làm của họ trên thế gian. Việc người Muslim đọc câu Kinh này trong mỗi Rak'at của lễ nguyện Salah hằng ngày là nhắc nhở y luôn nhớ đến Ngày Phán Xét cuối cùng giúp y luôn ở trong tư thế sẵn sàng qua các việc làm ngoan đạo và thiện tốt, dừng và tránh xa những việc làm tội lỗi và trái lệnh Ngài.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾﴾

﴿Chỉ với Ngài bày tôi thờ phượng và chỉ với Ngài bày tôi cầu xin sự trợ giúp.﴾

Bày tôi chỉ thờ phượng một mình Ngài duy nhất, bày tôi không thờ phượng bất cứ ai (vật) khác ngoài Ngài, bởi vì chỉ có Ngài mới đáng được thờ phượng; và bày tôi cũng chỉ khẩn cầu sự phù hộ từ nơi một mình Ngài trong tất cả mọi vụ việc của bày tôi, bởi lẽ tất cả mọi sự việc đều nằm trong tay và quyền năng của Ngài, không một ai hay vật gì trong tạo vật của Ngài có quyền năng chi phối bất cứ sự vật nào dù sự vật đó chỉ nhỏ bằng hạt nguyen tử đi chăng nữa.

Câu Kinh này là bằng chứng rằng người bề tôi không được phép hướng bất cứ hình thức thờ phượng nào đến ai (vật) khác ngoài Allah ﷻ. Việc cầu nguyện,

khân vái, giết tể, Tawwaf cũng như tất cả những việc làm mang tính thờ phượng khác chỉ dành cho một mình Allah duy nhất, không được chia sẻ với một ai (vật gì) khác cùng với Ngài.

Trong câu Kinh này còn chứa đựng phương thuốc điều trị tâm bệnh: bệnh Riya' (phô trương, không hoàn toàn thành tâm vì Allah ﷻ), bệnh tự đắc, và bệnh tự cao tự đại.

﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾﴾

«Xin Ngài hướng dẫn bày tôi con đường ngay chính.»

Xin Ngài soi sáng, chỉ dắt bày tôi đi trên con đường Ngày Chính – tôn giáo Islam. Xin Ngài phù hộ bày tôi luôn vững bước trên con đường này cho tới khi quay về trình diện Ngài, bởi lẽ đây là con đường dẫn đến sự hài lòng và Thiên Đàng nơi Ngài, không có bất cứ con đường nào khác làm cho người bề tôi đến được với niềm hạnh phúc đích thực ngoài con đường này.

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

﴿٧﴾

«Con đường của những người mà Ngài đã ban ân phúc, không phải con đường của những người mà Ngài đã phân nộ và giận dữ, cũng không phải con đường của những người lầm lạc!».

Bày tôi cầu xin Ngài hướng dẫn con đường của những người mà Ngài đã ban ân phúc, ý nói con đường của các vị Nabi, các vị Thiên sứ cũng như những người

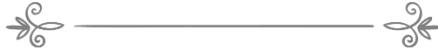
Siddeeq, những người chết Shaheed và những người ngoan đạo, bởi họ là những người được hướng dẫn và luôn ngay chính trên con đường hướng về Ngài. Bây tôi xin Ngài chớ bỏ mặc bây tôi đi trên con đường của những người mà Ngài phần nộ và giận dữ, bởi họ là những người biết chân lý nhưng không làm theo, và họ chính là những người Do thái giáo. Bây tôi cũng xin Ngài chớ bỏ mặc bây tôi đi trên con đường của những người lầm lạc, tức những người không được hướng dẫn đúng đường và họ là những người Thiên Chúa giáo.

Lời cầu nguyện này là liều thuốc điều trị trái tim của tín đồ Muslim khỏi những căn bệnh bất tuân, ngu dốt và lệch lạc và cũng là bằng chứng khẳng định rằng Islam là ân huệ lớn nhất trong các ân huệ của Allah ﷻ dành cho đám bây tôi của Ngài.

Ai biết được điều chân lý rồi làm theo điều chân lý thì đó là người thuộc những người đi trên con đường Ngay Chính. Các vị Sahabah của Thiên sứ ﷺ là những người tiên phong đi trên con đường đó sau các vị Nabi và các vị Thiên sứ của Allah. Cho nên, câu Kinh cũng là bằng chứng khẳng định phúc đức và vị trí cao đẹp của các vị Sahabah – câu xin Allah ﷻ hài lòng về họ!

Theo Sunnah, khuyến khích người đọc chương Al-Fatihah trong lễ nguyện Salah nói “آمین” – “Ameen” sau khi đã đọc xong. Lời “Ameen” có nghĩa là “Lạy Allah, xin Ngài chấp nhận!”. Lời “Ameen” không phải là câu Kinh của chương Al-Fatihah, tất cả các tín đồ Muslim trong giới học giả đều đồng thuận điều này và đều đồng thuận không cho ghi trong các quyển Kinh Qur’an.

Ayah Kursi

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [سورة البقرة: 255]

﴿Allah! Không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng Hằng Sống, Đấng Tự Hữu và Nuôi Dưỡng vạn vật, Ngài không buồn ngủ và cũng không ngủ. Mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Ngài. Ai là người có thể can thiệp được với Ngài nếu không có phép của Ngài? Ngài biết điều xảy ra trước họ và điều xảy ra sau họ. Họ không thể bao quát được sự hiểu biết của Ngài về bất cứ điều gì ngoại trừ điều nào Ngài muốn cho họ biết. Bộ đặt đôi bàn chân của chiếc Ngai Vương của Ngài bao trùm các tầng trời và trái đất; và việc quản lý trời đất không làm cho Ngài mệt vì Ngài là Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại.﴾
(Chương 2 – Al-Baqarah, câu 255).

Trong câu Kinh này, Allah ﷻ cho chúng ta biết rằng chỉ có Ngài, một mình Ngài duy nhất mới đáng được thờ phượng bởi lẽ:

↳ Ngài là Đấng Hằng Sống tức Ngài là Đấng mà tất cả mọi ý nghĩa của sự sống đích thực và hoàn hảo đều thuộc về nơi Ngài và Ngài là Đấng sẽ sống mãi và bất diệt.

↳ Ngài là Đấng Tự Hữu và nuôi dưỡng vạn vật có nghĩa là Ngài không lệ thuộc vào bất cứ thứ gì ngoài Ngài, Ngài tồn tại bằng quyền năng và sức mạnh của riêng Ngài, Ngài độc lập và tự cung tự cấp dưới dạng thức tối cao tuyệt đối của riêng Ngài; và Ngài chính là Đấng mà mọi vạn vật phải lệ thuộc vào Ngài.

↳ Ngài không buồn ngủ và cũng không bao giờ ngủ có nghĩa là Ngài là Đấng có sức mạnh và quyền năng tuyệt đối nên Ngài không cần ngủ và sự buồn ngủ không xảy ra với Ngài, bởi vì ngủ và sự buồn ngủ là thuộc tính yếu kém của tạo vật chứ không phải là thuộc tính của Ngài.

↳ Mọi vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Ngài có nghĩa là tất cả mọi vạn vật trong vũ trụ càn khôn này đều nằm trong sự điều hành và chi phối của Ngài, nằm trong tầm kiểm soát của Ngài.

↳ Ai là người có thể can thiệp được với Ngài nếu không có phép của Ngài? Có nghĩa là không một ai có thể can thiệp cho ai ở nơi Ngài trừ phi có phép của Ngài.

↳ Ngài biết điều xảy ra trước họ và điều xảy ra sau họ có nghĩa là kiến thức của Ngài bao trùm tất cả mọi vạn vật. Tất cả mọi vạn vật, mọi sự việc, và mọi hiện tượng ở quá khứ, hiện tại hay tương lai đều nằm trong tầm kiểm soát của Ngài. Những gì đã diễn ra ở quá khứ, những gì đang diễn ra ở hiện tại và những gì sắp hoặc sẽ

diễn ra ở tương lai đều nằm trong kiến thức thông lãm tuyệt đối của Ngài.

↳ Họ không thể bao quát được sự hiểu biết của Ngài về bất cứ điều gì ngoại trừ điều nào Ngài muốn cho họ biết. Điều này muốn nói rằng tất cả mọi thứ đều nằm trong kiến thức của Ngài, nhưng ngược lại, không ai trong tạo vật của Ngài có thể hiểu biết về một điều nào đó trừ phi Ngài đã dạy và ban cho y kiến thức.

↳ Bệ đặt đôi bàn chân của Ngài nơi chiếc Ngai Vương của Ngài bao trùm các tầng trời và trái đất, và không ai trong tạo vật của Ngài biết cụ thể cái bệ đó như thế nào mà chúng ta chỉ khẳng định rằng nó vĩ đại như Ngài đã mô tả.

↳ Và việc quản lý trời đất không làm cho Ngài mệt vì Ngài là Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại có nghĩa là việc điều hành mọi sự hoạt động của vũ trụ cần khôn cũng như việc kiểm soát và giám sát mọi vạn vật không hề làm ảnh hưởng đến quyền năng và sức mạnh của Ngài vì Ngài là Thượng Đế Toàn Năng – Tối Cao nhất và Vĩ Đại nhất.

✳️ Câu Kinh này là câu Kinh thiêng liêng nhất trong Qur'an, được gọi là Ayah Kursi.

Ba Câu Kinh Cuối Của Chương Al-Baqarah

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [سورة البقرة: 284]

﴿Mọi vạn vật trong các tầng trời và mọi vạn vật trong trái đất đều là của Allah, và nếu các người bộc lộ hay giấu kín điều nằm trong lòng của các người thì Allah sẽ vẫn thanh toán các người về điều đó. Bởi thế, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn. Và Allah là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ.﴾
(Chương 2 – Albaqarah, câu 284).

Allah ﷻ phán cho biết rằng mọi vạn vật trong vũ trụ cần khôn này đều nằm trong sự điều hành và chi phối của Ngài. Không có bất cứ điều gì, vật gì thoát khỏi tầm kiểm soát của Ngài. Con người dù có công khai hay giấu kín trong lòng thì Ngài vẫn biết tường tận. Rồi Ngài sẽ phán xét và thanh toán tất cả mọi việc làm của con người. Nếu muốn Ngài sẽ tha thứ và nếu muốn Ngài sẽ bắt tội, không ai có quyền can thiệp. Và Ngài là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ tức không có gì làm khó Ngài, bất cứ thứ gì Ngài muốn thì Ngài chỉ cần phán “thành” thì nó sẽ thành giống như ý của Ngài.

Allah ﷻ cho biết rằng Ngài sẽ phán xét và thanh toán những gì công khai bên ngoài cùng với những gì thầm kín được che giấu trong lòng, nhưng vì đức Khoan Dung của Ngài đối với những người Muslim nên Ngài không bắt tội đối với những ý nghĩ xấu thầm kín trong lòng họ nếu như họ chưa nói hoặc chưa hành động. Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

{إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا وَسَوَسَتْ أَوْ حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَكَلَّمْ} رواه البخاري ومسلم.

“Quả thật, Allah sẽ xía xóa cho cộng đồng tín đồ của Ta đối với những điều xấu được toan tính trong lòng nhưng chưa thực hiện hoặc chưa nói ra.” (Albukhari, Muslim).

﴿عَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [سورة البقرة: 285]

﴿Thiên sứ (Muhammad) tin vào những gì được ban xuống cho Y từ Thượng Đế của Y và những người có đức tin cũng tin tưởng như thế. Tất cả đều tin tưởng nơi Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh sách của Ngài và các vị sứ giả của Ngài. Họ đều nói: Bày tôi không phân biệt và kỳ thị một vị nào trong các Sứ giả của Ngài. Bày tôi xin nghe và vâng lời. Xin Ngài tha thứ cho bày tôi. Lạy Thượng Đế của bày tôi, chắc chắn bày tôi sẽ quay lại với Ngài.﴾ (Chương 2 – Albaqarah, câu 285).

Allah ﷻ phán cho biết rằng, Muhammad – vị Thiên sứ của Ngài có niềm tin vững chắc và kiên định nơi những gì mà Ngài đã mặc khải cho Người, và những người nào có đức tin cũng vậy, họ đều tuyệt đối tin tưởng và làm theo Qur'an dạy bảo. Tất cả họ đều tin Allah là Thượng Đế của họ, là Đấng mà họ phải thờ phượng, là Đấng với các thuộc tính tối cao và hoàn hảo tuyệt đối.

Tất cả họ đều tin nơi các Thiên Thần của Ngài, tin nơi các Kinh Sách được Ngài ban xuống cho các vị Thiên sứ của Ngài để họ rao truyền cho nhân loại. Tất cả họ đều tin nơi toàn bộ các vị Thiên sứ của Ngài, không phân biệt và kỳ thị bất cứ vị nào trong số họ.

Allah ﷻ cho biết rằng, Thiên sứ Muhammad và những người có đức tin mỗi khi có lệnh từ Allah thì họ luôn nói: Lạy Thượng Đế, bầy tôi xin nghe và vâng lời. Và họ cũng thường cầu nguyện: Lạy Thượng Đế, bầy tôi hy vọng Ngài tha thứ tội lỗi, bởi vì Ngài là Thượng Đế của bầy tôi và bầy tôi sẽ phải quay trở về với Ngài.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
 إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
 بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [سورة البقرة: 286]

«Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Nó sẽ hưởng phúc về điều tốt mà nó đã làm và sẽ chịu phạt về tội mà nó đã gây ra. Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt tội bầy tôi nếu bầy tôi quên hay sai sót. Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bầy tôi. Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bầy tôi, xin Ngài hãy lượng thứ cho bầy tôi, tha thứ tội lỗi cho bầy tôi và thương

xót cho bầy tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bầy tôi, xin Ngài phù hộ bầy tôi thắng những kẻ vô đức tin.)
(Chương 2 – Albaqarah, câu 286).

Tôn giáo của Allah ﷻ là tôn giáo đơn giản, dễ dàng, không có sự khó khăn và trở ngại. Bởi thế, Allah ﷻ không hề yêu cầu đám bầy tôi của Ngài những sự việc mà họ không kham nổi. Ai làm điều tốt sẽ đạt được điều tốt, còn ai làm điều xấu thì sẽ gặp phải điều xấu.

Allah ﷻ dạy các bầy tôi của Ngài những lời cầu xin Ngài: Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài chớ trừng phạt bầy tôi đối với những gì mà bầy tôi lỡ quên và thiếu sót từ những nghĩa vụ và bổn phận mà Ngài đã qui định cho bầy tôi; xin Ngài chớ trừng phạt bầy tôi nếu như bầy tôi làm lỡ phạm vào điều cấm mà Ngài đã sắc lệnh. Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi những việc làm quá khả năng của bầy tôi cũng như xin Ngài đừng giáng xuống cho bầy tôi những thử thách quá sức chịu đựng của bầy tôi, xin Ngài bôi xóa tội lỗi cho bầy tôi, che đậy những điều xấu hổ của bầy tôi, xin Ngài tử tế với bầy tôi, Ngài là Đấng Chi Phối mọi vụ việc của bầy tôi, xin Ngài giúp bầy tôi giành thắng lợi trước những kẻ chống phá tôn giáo của Ngài, những kẻ phản đối việc độc tôn Ngài và những kẻ đã phủ nhận vị Nabi của Ngài – Muhammad, và xin Ngài hãy để bầy tôi có được kết cục tốt đẹp ở cuộc sống thế gian và ở cõi Đời Sau.

Các Chương Ngắn

Chương 93 – Adh-Dhuha

﴿وَالضُّحَىٰ ① وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ② مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③﴾

«Thề bởi buổi ban mai, thề bởi ban đêm khi nó tĩnh mịch và tối mù rằng Thượng Đế của Người không bỏ rơi cũng không ghét Người.» (Câu 1 – 3).

Allah ﷻ thề bởi buổi ban mai mang ý nghĩa toàn bộ ban ngày và thề bởi ban đêm khi nó đến làm mọi sự vật trở nên yên lặng, vắng vẻ cùng với không gian tối mịt. Allah là Đấng Tạo Hóa, Ngài thề với bất cứ thứ gì trong tạo vật của Ngài, bởi vì Ngài muốn làm gì tùy ý Ngài. Riêng con người và các tạo vật khác của Ngài không được phép thề thốt với ai (vật) khác ngoài Ngài, bởi vì đó là hành vi Shirk với Ngài.

Allah ﷻ thề với ban ngày và ban đêm rằng Ngài không hề bỏ mặc Thiên sứ Muhammad ﷺ và cũng không hề ghét Người khi Ngài trì hoãn và chậm lại việc mặc khải cho Người.

﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۗ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۗ﴾

«Và chắc chắn Đòi sau tốt cho Người hơn đòi sống ban đầu. Và chắc chắn Thượng Đế của Người sẽ ban cho Người điều làm Người hài lòng.» (Câu 4, 5).

Allah ﷻ phán bảo với Thiên sứ Muhammad ﷺ rằng cuộc sống ở cõi Đòi Sau sẽ tốt cho Người, tốt hơn cuộc sống trần gian mà Người đang hiện diện. Và rồi đây, Ngài sẽ ban cho Người nhiều ân huệ tốt đẹp trong cuộc sống nơi đó và chắc chắn Người sẽ hài lòng về sự ban phát đó của Ngài.

﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۗ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۗ﴾

«Há Ngài đã không thấy Người mồ côi nên đã ban cho Người một chỗ nương tựa ư? Và chẳng phải Ngài thấy Người lang thang (tìm Chân lý) nên đã ban cho Người một Chỉ đạo? Và chẳng phải Ngài thấy Người nghèo khó nên đã ban cho Người sự giàu có?» (Câu 6 - 8).

Allah ﷻ hỏi Thiên sứ Muhammad ﷺ nhưng mang ý nghĩa khẳng định rằng Ngài đã thấy Người mồ côi không cha mẹ nên đã ban cho Người một nơi nương tựa tốt đẹp; Ngài đã thấy Người không biết Kinh sách và không có đức tin Iman nên đã dạy Người Kinh Sách làm nguồn hướng dẫn và chỉ đạo để Người sống và hành đạo một cách tốt đẹp và thành công; và Ngài đã thấy Người nghèo khó nên Ngài đã ban cho Người bổng lộc rồi làm cho tâm lòng của Người biết hài lòng và biết kiên nhẫn, và sự biết hài lòng cũng như biết kiên nhẫn chính là nguồn tài sản giàu có và quý báu nhất.

﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ① وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ② وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ

فَحَدِّثْ ③﴾

«Bởi thế, đối với trẻ mồ côi Người chớ nên bạc đãi (chúng); đối với người ăn xin Người chớ nên xua đuổi (họ); và Người hãy tuyên bố về Ân huệ của Thượng Đế của Người.» (Câu 9 - 11).

Allah ﷻ nghiêm cấm Thiên sứ Muhammad ﷺ và các tín đồ của Người cư xử tệ bạc với trẻ mồ côi mà phải luôn cư xử tử tế và tốt bụng với chúng, Ngài cấm họ la mắng, xua đuổi những người ăn xin mà phải bố thí thức ăn và giúp đỡ họ những gì họ cần; Ngài ra lệnh bảo

Người phải tuyên bố về ân huệ của Ngài như một sự tạ ơn Ngài.

Chương 94 – Ash-Sharh

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤﴾

«Há TA đã không mở rộng lòng ngực cho Người và trút bỏ khỏi Người gánh nặng đã đè nặng lên lưng của Người? Và chẳng phải TA đã nâng cao danh tiếng của Người đó sao?»

Allah ﷻ phán với Thiên sứ Muhammad ﷺ rằng Ngài đã mở rộng lòng ngực cho Người để đón nhận hệ thống giáo lý của Ngài, sự kêu gọi đến với Ngài cùng với một hào quang phẩm chất đạo đức cao quý; Ngài đã làm voi đi gánh nặng đã đè nặng trên lưng Người và Ngài đã nhắc địa vị của Người lên cao ở nơi Ngài.

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦﴾

«Quả thật, sự dễ dàng đi đôi với sự khó khăn. Quả thật, sự dễ dàng đi đôi với sự khó khăn.»

Allah ﷻ phán trấn an Thiên sứ Muhammad ﷺ đừng chớ lo âu, những kẻ thù dù muốn ám hại Người cũng không thể cản trở sứ mạng truyền bá của Người, bởi lẽ cùng với sự gian nan và vất vả sẽ luôn có một lối

thoát dễ dàng, tức trong mọi sự việc dù có gian nan và trở ngại thế nào thì vẫn luôn có một lối thoát.

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾﴾

﴿Bỏ thế, khi thư thả, Ngươi hãy đứng dậy (dâng lễ nguyện Salah) và hãy hướng về Thượng Đế của Ngươi (mà cầu nguyện và hy vọng).﴾

Allah ﷻ phán bảo Thiên sứ Muhammad ﷺ khi nào Người thanh thoi, không còn bận bịu với các sự việc của cõi trần thì hãy dùng thời gian rảnh rỗi mà năng hành đạo và hãy hướng về một mình Ngài trong việc cầu xin, khẩn vái và mong mỏi những điều tốt đẹp nơi Ngài.

Chương 95 – Attin

﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾﴾

﴿Thẻ bởi cây Sung và cây Ô-liu. Thẻ bởi ngọn núi Tur Sinai. Thẻ bởi xứ sở an bình này. Quả thật, TA đã tạo hóa con người với một hình thể tốt đẹp nhất. Nhưng rồi TA sẽ hạ y xuống nơi thấp nhất. Ngoại trừ những ai làm việc thiện tốt thì họ sẽ được ban phần thưởng vô tận.﴾

Allah ﷻ thề bởi cây sung, cây ô liu, và thề bởi ngọn núi Tur Sinai nơi mà Ngài đã nói chuyện với Nabi Musa ﷺ; và Allah ﷻ thề bởi xứ sở an bình này (ý nói Makkah) - cái nôi của Islam - Quả thật, con người được Ngài tạo hóa trong một hình thể tốt đẹp và hoàn thiện nhất, nhưng Ngài sẽ hạ nhục con người trong Hỏa Ngục nếu như họ không tuân lệnh Ngài cũng như không đi theo sự hướng dẫn và chỉ đạo của các vị Thiên sứ của Ngài. Ngược lại, nếu họ có đức tin rồi hành đạo và làm việc thiện tốt thì họ sẽ được ban thêm ân huệ, đó là họ sẽ được ban một phần thưởng vĩ đại không hề dứt.

﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾﴾

«Thế điều gì khiến người phủ nhận việc phán xử?»

Có nghĩa là, này hỡi con người tại sao người lại phủ nhận sự phục sinh, sự phán xét và thưởng phạt ở Đời Sau trong khi tất cả mọi bằng chứng đã quá rõ ràng về Quyền Năng của Allah, Đấng Vĩ Đại và Tột Cao?

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾﴾

«Chẳng lẽ Allah không phải là Đấng phân định công bằng nhất ư?»

Allah ﷻ hỏi nhưng mang ý nghĩa khẳng định rằng Ngài là Đấng vô cùng công bằng trong việc phân định giữa nhân loại và các tạo vật của Ngài, Ngài không hề xao lãng con người mà không có sự ra lệnh, ngăn cấm, không có sự trừng phạt và ban thưởng, bởi như thế là Ngài đã không công bằng.

Chương 96 – Al-A'laq

﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② أَقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ
﴿﴾

﴿Hãy đọc với nhân danh Thượng Đế của Ngươi, Đấng đã tạo hóa con người từ một hòn máu đặc. Hãy đọc bởi Thượng Đế của Ngươi, Đấng rất mực Quảng đại. Đấng đã dạy bằng cây viết. Đấng đã dạy con người điều y không biết.﴾

Allah ﷻ phán bảo Thiên sứ Muhammad ﷺ: Đây hồi Nabi, hãy đọc những gì được mặc khải xuống cho Ngươi từ Qur'an, bởi sự nhân danh Thượng Đế của Ngươi, Đấng Duy Nhất đã tạo hóa vũ trụ và mọi vạn vật, Đấng đã tạo hóa mỗi con người từ một miếng máu đặc. Đây hồi Nabi, Ngươi hãy đọc những gì được mặc khải xuống cho Ngươi. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi là Đấng rất mực rộng lượng và vô cùng nhân từ, là Đấng đã dạy con người viết bằng cây viết và đã dạy con người những gì mà con người không biết, là Đấng đã đưa con người từ nơi tối tăm của sự ngu dốt đến với ánh sáng của kiến thức và chân lý.

﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ⑤ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ⑥
﴿﴾

«**Nhưng quả thật con người thường vượt quá giới hạn. Bởi vì y luôn tự thấy mình giàu có và đầy đủ. Quả thật, chắc chắn y sẽ quay về với Thượng Đế của y.**»

Allah ﷻ khẳng định: Thực chất con người thường thích vượt quá giới hạn của Ngài, bản chất của con người là như thế, bởi vì con người luôn tự cho mình là giàu có và quá đầy đủ không cần đến sự thương xót của Ngài. Nhưng con người cần phải biết rằng mỗi con người đều sẽ phải quay về trình diện Ngài để Ngài thưởng phạt cho các việc làm của y. Đây là điều hiển nhiên, chắc chắn và kiên định.

﴿أَرَعَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿١﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿٢﴾ أَرَعَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿٣﴾ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَى ﴿٤﴾ أَرَعَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٥﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴿٦﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿٧﴾ نَاصِيَةِ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿٨﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿٩﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَأَسْجُدُ ﴿١١﴾ وَاقْتَرِبْ ﴿١٢﴾﴾

«**Há người đã không thấy một kẻ đã ngăn cản một bề tôi dâng lễ nguyện Salah? Chẳng lẽ người thấy y được hướng dẫn hay y đã khuyên bảo người khác ngoan đạo? Há người không thấy kẻ đã phủ nhận và quay lưng với sự thật ư? Chắc y tưởng rằng Allah không nhìn thấy y chẳng? Nhưng nếu y không chịu dừng lại thì chắc chắn TA sẽ nắm lấy chùm tóc trên trán của y. Một chùm tóc láo khoét và tội lỗi. Hãy để mặc y kêu gọi bề lữ của y. TA sẽ gọi các cảnh vệ Hỏa ngục. Đừng**

nghe theo y mà hãy đến gần Allah và cúi đầu quỳ lại phủ phục.﴾

Chẳng phải ngươi không thấy một kẻ đã ngăn cản (ý nói Abu Jahal) một người bẽ tôi (ý nói Thiên sứ Muhammad) đang dâng lễ nguyện Salah thờ phượng Allah ư? Ngươi cho rằng kẻ ngăn cản người dâng lễ nguyện Salah là người được hướng dẫn hay là người khuyên bảo người khác kính sợ Allah chăng? Kẻ quay lưng với sự thật và ngăn cản mọi người đến với chân lý, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng Allah không nhìn thấy mọi hành động của hấn sao? Chắc chắn sự việc sẽ không như tên Abu Jahal đã nghĩ, nếu hấn không chịu dừng lại thì TA (Allah) sẽ túm mạnh lấy chùm tóc lão khoét của hấn và lôi hấn vào Hỏa ngục. Cứ để mặc hấn kêu gọi đồng bọn của hấn, TA cho gọi các Thiên thần trừng phạt hấn. Nhưng thực tế, Abu Jahal sẽ không thể thực hiện điều mà hấn muốn hãm hại Thiên sứ. Do đó, Ngươi – Muhammad – chớ đừng nghe theo những gì hấn kêu gọi mà bỏ dâng lễ nguyện Salah mà hãy năng cúi đầu quỳ lại Thượng Đế của Ngươi và hãy năng phủ phục tùng Ngài để được đến gần Ngài hơn.

Chương 97 – Al-Qadr

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾﴾

﴿Quả thật, TA đã ban nó xuống vào một đêm định mệnh.﴾

Allah ﷻ cho biết rằng Ngài đã ban Qur'an xuống vào đêm thiêng liêng và hồng phúc, đó là một đêm trong những đêm của tháng Ramadan.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ﴾

«Và Người biết đêm định mệnh là gì không?»

Allah ﷻ phán: Này Nabi, Người có biết đêm định mệnh thiêng liêng này có hồng phúc thế nào không?

﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ﴾

«Đêm định mệnh tốt hơn cả một ngàn tháng.»

Allah ﷻ phán cho biết rằng đêm định mệnh là đêm có hồng phúc tốt hơn một ngàn tháng – những tháng không có đêm này.

﴿تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۗ﴾

«Đêm đó, các Thiên thần và Đại Thiên thần Jibril xuống trần mang theo Quyết định của Thượng Đế của họ dưới sự cho phép của Ngài.»

Vào đêm định mệnh, sẽ có nhiều Thiên thần và Đại Thiên Thần Jibril xuống tầng trời hạ giới, mang theo Quyết định của Allah ﷻ về mọi điều cho năm đó.

﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ۗ﴾

«Đêm đó chỉ có sự bằng an, nó kéo dài cho đến hùng đông.»

Allah ﷻ cho biết rằng trong nguyên đêm định mệnh chỉ toàn là sự bằng an, không có một điều xấu nào xảy đến, và sự bằng an này kéo dài cho tới hừng đông.

Chương 98 – Al-Bayyinah

﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۱﴾

«Những ai không có đức tin trong số người dân Kinh Sách và những người thờ đa thần đã không chịu bỏ cho đến khi nào sự minh bạch đến với họ.»

Những kẻ vô đức tin trong số những người Do thái và Thiên Chúa giáo, và những người đa thần đã không chịu từ bỏ sự vô đức tin của họ cho đến khi nào những dấu hiệu được nói trong các Kinh sách trước đây đến với họ.

﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝۲﴾

«Đó là một vị sứ giả do Allah phái đến đọc các tờ Kinh trong sạch.»

Đó là Nabi Muhammad ﷺ, được Allah ﷻ cử phái đến để đọc Qur'an trong các tờ kinh trong sạch.

﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۝۳﴾

«Trong đó, gồm các sắc chỉ chính trực.»

Trong các tờ kinh đó là những nguồn tin trung thực, những mệnh lệnh công bằng và sự chỉ đạo đến với chân lý, con đường ngay chính.

﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۗ﴾

«Và những ai được ban cho Kinh sách đã không chia rẽ nhau cho tới sau khi một sự minh bạch đến với họ.»

Những người được ban cho Kinh sách: Do thái và Thiên chúa giáo đã không bất đồng và chia rẽ nhau về thông tin xuất hiện một vị Thiên sứ tên Muhammad được báo trước trong các Kinh sách của họ cho tới khi Nabi Muhammad xuất hiện thực sự theo như các Kinh Tawrah (Cựu ước) và Injil (Tân ước) đã nói thì họ mới phủ nhận và chia rẽ nhau.

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۗ﴾

«Và họ chỉ được lệnh phải thờ phượng một mình Allah, phải toàn tâm và tuyệt đối hết lòng thần phục Ngài, phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah. Và đó mới là tôn giáo ngay chính.»

Tất cả các hệ thống giáo luật từ Allah ﷻ đều ra lệnh bảo phải thờ phượng một mình Ngài duy nhất, phải toàn tâm toàn ý hướng về Ngài trong thờ phượng, phải tuyệt đối bài trừ Shirk để đến với đức tin Iman, phải chu đáo dâng lễ nguyện Salah, và phải đóng Zakah. Như thế mới là tôn giáo ngay chính tức Islam.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾﴾

«Quả thật, những ai không có đức tin trong số người dân Kinh sách và những người thờ đa thần sẽ bị đày vào Hỏa ngục, họ sẽ ở trong đó đời đời. Họ là những sinh vật xấu xa và tội tệ nhất.»

Allah ﷻ phán cho biết rằng những giáo dân Do thái - Thiên chúa và những người đa thần sẽ bị trừng phạt trong Hỏa ngục, họ sẽ ở trong đó đời đời kiếp kiếp, không có ngày trở ra, họ là tạo vật xấu xa nhất trong các tạo vật của Ngài.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾﴾

«Quả thật, những ai tin tưởng và làm việc thiện tốt thì họ là những sinh vật tốt đẹp nhất.»

Những ai tin Allah ﷻ và vâng lời Thiên sứ Muhammad ﷺ đồng thời làm việc ngoan đạo và thiện tốt thì họ là tạo vật tốt đẹp nhất trong các tạo vật của Ngài.

﴿جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾﴾

«Phần thưởng của họ ở nơi Thượng Đế của họ là những ngôi vườn nơi Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Họ sẽ sống trong đó vĩnh viễn. Allah sẽ hài lòng về họ và họ sẽ toại nguyện về những gì mà Ngài ban cho. Đó là phần thưởng xứng đáng cho những ai đã biết kính sợ Thượng Đế của họ.»

Phần thưởng của họ - những người tin tưởng và làm việc thiện tốt - vào Đồi Sau là Thiên Đàng với những ngôi vườn xanh tươi bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ được sống trong đó đời đời với nguồn ân huệ và bổng lộc vô tận, họ sẽ được Allah ﷻ hài lòng và họ cũng sẽ toại nguyện với những gì Ngài ban cho. Đây là phần thưởng tốt đẹp dành cho những ai kính sợ Allah và tránh xa những điều trái nghịch mệnh lệnh của Ngài.

Chương 99 – Az-Zilzilah

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③﴾

«**Khi trái đất rung chuyển bởi cuộc động đất. Và trái đất sẽ trút hết gánh nặng của nó ra ngoài. Và con người sẽ bảo: Có chuyện gì xảy ra?**»

Khi trái đất bị chấn động dữ dội và sẽ trút hết gánh nặng của nó tức trút hết những xác chết và mọi vật trong lòng nó thì lúc bấy giờ con người sẽ hoảng sợ, nói: Có chuyện gì thế này?

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑤﴾

«**Vào Ngày đó, nó sẽ nói hết về mọi sự việc xảy ra trên lưng nó. Bởi Thượng Đế của Người đã mặc khải cho nó.**»

Vào Ngày Phục Sinh, Trái đất sẽ tường thuật lại hết mọi sự việc đã xảy ra trên lưng của nó, bởi Allah ﷻ bắt nó phải làm điều đó.

﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾﴾

«Vào Ngày đó, con người sẽ đi ra và phân thành từng đoàn đến để được cho thấy việc làm của họ.»

Ngày đó, con người sẽ đứng dậy và đi ra khỏi ngôi mộ và họ phân thành từng đoàn, từng đoàn riêng biệt đến trình diện trước Allah ﷻ để Ngài cho họ thấy mọi việc làm tốt xấu của họ và để Ngài thưởng phạt họ một cách công bằng tương ứng với các việc làm của họ trên thế gian.

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

﴿يَرَهُ ﴿٨﴾﴾

«Bởi vậy, ai làm việc thiện tốt dù chỉ nhỏ bằng hạt bụi thì cũng sẽ thấy nó. Và ai làm việc xấu và tội lỗi dù chỉ nhỏ như hạt bụi thì cũng sẽ thấy nó.»

Do đó, người nào làm việc tốt dù chỉ nhỏ bằng hạt nguyên tử thì vào Ngày đó cũng sẽ được ban thưởng xứng đáng, còn người nào làm việc xấu dù chỉ nhỏ như hạt nguyên tử thì cũng sẽ bị xét xử và bị trừng phạt thích đáng. Tất cả mỗi người đều sẽ thấy được việc làm của mình trong Ngày Hôm Đó.

Chương 100 – Al-A'diyaat

﴿وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ①﴾

«Thề bởi những con chiến mã hùng hậu ra trận.»

Allah ﷻ thề bởi những con ngựa chiến đang hùng hậu xông pha trên sa trường giao chiến với kẻ thù. Allah ﷻ thề bởi bất cứ thứ gì Ngài muốn vì đó là quyền của Ngài, còn tạo vật không được phép thề thốt với bất kỳ ai (vật) ngoài Ngài; ai thề thốt với ai (vật) ngoài Ngài là hành vi Shirk với Ngài.

﴿فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ②﴾

«Vói những móng chân bắn ra tia lửa.»

Các móng chân của những con ngựa chiến hùng hậu chạy trên sa trường đã cọ xát mạnh vào đá làm bắn ra những tia lửa. Hình ảnh miêu tả về sự hùng dũng của những con chiến mã khi ra trận.

﴿فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ③﴾

«Tấn công vào buổi hùng sáng.»

Những con chiến mã hăng hái tấn công kẻ thù vào buổi sớm mai.

﴿فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ④﴾

«Làm tung bụi mịt mù.»

Chúng xông mạnh vào kẻ thù làm tung bụi mịt mù.

﴿فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤﴾

«**Đồng loạt xông thẳng vào lòng quân địch.**»

Tất cả đều cùng nhau tiến thẳng vào lòng quân địch một cách hùng hồn.

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾﴾

«**Quả thật, con người đã không biết ơn Thượng Đế của y. Và chính y sẽ làm chứng cho điều đó. Và quả thật y quá đồi yếu thích tiền tài và của cải.**»

Allah ﷻ phán rằng bản chất con người thường vô ơn với biết bao ân huệ mà Ngài ban cho, và sự vô ơn của con người sẽ do bản thân con người xác nhận và làm chứng, và bản chất con người thường chỉ biết yêu thích tiền tài và của cải.

﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿١﴾﴾

«**Chẳng lẽ y không biết rằng rồi đây những gì nằm trong mộ đều bị quật lên ư?**»

Allah ﷻ phán hỏi: Há con người không biết là rồi đây vào Ngày Phục sinh, Ngài sẽ cho tất cả sống lại và đi ra từ cõi mộ đến một nơi trình diện trước Ngài để Ngài xét xử và thưởng phạt ư?

﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿٢﴾﴾

«**Và mọi điều trong lòng đều được phơi bày.**»

Vào Ngày đó, tất cả mọi điều tốt xấu được che giấu trong lòng trần cõi trần sẽ bị phơi bày toàn bộ trước Ngài.

﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ﴾

«Quả thật, vào Ngày đó, Thượng Đế của họ rất am tường mọi điều.»

Quả thật, Allah ﷻ biết rõ hết mọi điều, vào Ngày đó, không có điều gì có thể che giấu được Ngài, tất cả đều được phơi bày, không có bất điều gì được bỏ sót, dù lớn hay nhỏ.

Chương 101 – Al-Qari’ah

﴿الْقَارِعَةُ﴾

«Al-Qari’ah!»

Đây là tên gọi trong các tên gọi của Ngày Phục sinh. Nó được gọi như vậy bởi vì vào Ngày Phục sinh, con người sẽ vô cùng sợ hãi hoặc vào Ngày đó kẻ thù của Allah ﷻ sẽ kinh hồn bạt vía khi thấy hình phạt của Ngài.

﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾

«Al-Qari’ah là gì thế?»

Al-Qari’ah sẽ như thế nào?

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾

«Và Ngươi biết gì về Al-Qari’ah?»

Này hỡi Muhammad, điều gì cho Ngươi biết về Ngày Al-Qari'ah đó?

﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ④﴾

«Đó là Ngày mà con người sẽ như bướm bướm bay tán loạn.»

Vào Ngày đó, con người hoảng sợ chạy tán loạn, hình ảnh đó giống như những con bướm bướm bay loạn xạ.

﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ⑤﴾

«Và những quả núi như những sợi lông cừu bị bắn tung lên.»

Những quả núi sẽ biến mất, hình ảnh của nó giống như những sợi lông cừu bị thổi tung lên bay tứ tán rồi mất dạng.

﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ ⑥ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑦﴾

«Do đó, đối với ai mà chiếc cân của y nặng, y sẽ được hưởng một đời sống hài lòng và toại nguyện.»

Vào Ngày đó, đối với ai mà những việc làm thiện tốt của y có trọng lượng nặng trên chiếc cân ở nơi Allah ﷻ thì sẽ được ban cho một cuộc sống vô cùng hạnh phúc và toại nguyện nơi Thiên Đàng.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑧ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑨﴾

«Còn đối với ai mà chiếc cân của y nhẹ, chỗ ở của y sẽ là Ha-wiyah.»

Vào Ngày đó, đối với ai mà việc làm thiện tốt của y có trọng lượng nhẹ trên chiếc cân nơi Allah ﷻ thì sẽ bị đày vào Ha-wiyah.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝١٧﴾

«Và Người biết gì về Ha-wiyah?»

Này Thiên sứ Muhammad, Người có biết Ha-wiyah là gì không?

﴿نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١٨﴾

«Đó là ngọn lửa cháy dữ dội.»

Đó là nơi của những ngọn lửa cháy dữ dội.

Chương 102 – Attakathur

﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١﴾

«Việc muốn có được nhiều tiền tài và con cái đã làm các người bận rộn.»

Việc bận rộn tìm kiếm và tích góp nhiều của cải cũng như việc bận rộn với con cái khiến các người xao lãng việc tuân lệnh Allah ﷻ.

﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢﴾

«Cho đến khi các người đi viếng cõi mộ.»

Các người cứ bận bịu với con cái, cứ mãi mê và miệt mài tìm kiếm tiền tài của cải cho đến khi các người xuống mộ.

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾﴾

«**Nhất định các người sẽ sớm biết.**»

Rồi đây, các người chắc chắn sẽ sớm biết rằng lẽ ra không nên quá bận rộn với con cái và tiền của mà quên mất Allah ﷻ như vậy, các người sẽ sớm biết những gì ở Đồi Sau sẽ tốt hơn những gì trên thế gian này.

﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾﴾

«**Rồi đây, chắc chắn các người sẽ sớm biết.**»

Lời lặp lại nhằm để nhấn mạnh rằng rồi đây các người sẽ sớm biết hậu quả của việc bận rộn với con cái và tiền của mà quên mất bản phận đối với Allah ﷻ.

﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٩﴾ لَتَرُونَ الْجَحِيمَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ

الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾﴾

«**Không. Phải chi các người biết với một sự hiểu biết kiên định. Chắc chắn các người sẽ thấy lửa của Hỏa ngục. Rồi đây chắc chắn các người sẽ nhìn thấy nó bằng mắt một cách khẳng định. Rồi vào Ngày đó, chắc chắn các người sẽ bị tra hỏi về những lạc thú.**»

Đáng lẽ ra, các người không nên quá bận rộn với con cái và tiền của nếu như các người thực sự biết về sự thật mà các người phải đối mặt ở Ngày Sau. Rồi các người sẽ thấy Hỏa ngục bằng mắt thật của các người, rồi

các người sẽ bị hạch hỏi hết tất cả những lạc thú mà các người đã từng hưởng thụ trên cõi trần.

Chương 103 – Al-Asr

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾﴾

«Thề bởi thời gian. Quả thật, con người luôn ở trong sự thua thiệt.»

Allah ﷻ thề bởi thời gian rằng con người (tức con cháu của Adam) chắc chắn sẽ bị thất bại và hủy diệt. Người bề tôi không được phép thề thốt với ai (vật) khác ngoài Allah ﷻ, bởi việc thề thốt với ai (vật) khác ngoài Allah ﷻ là hành vi Shirk.

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا
بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾﴾

«Trừ những ai có đức tin và làm việc thiện tốt, khuyên bảo nhau đến với chân lý và khuyên bảo nhau kiên nhẫn.»

Ngoại trừ những người có đức tin nơi Allah ﷻ và Thiên sứ của Ngài ﷺ rồi làm việc thiện tốt và khuyên bảo nhau giữ gìn, duy trì Chân lý cũng như khuyên bảo nhau kiên nhẫn trong việc tuân lệnh Ngài.

Chương 104 – Al-Humazah

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾﴾

«Thật khốn thay cho kẻ vu khống và nói xấu người khác.»

Những kẻ vu khống và nói xấu người khác sẽ bị nguyên rủa và sẽ bị trừng phạt.

﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾﴾

«Kẻ đã vơ vét tiền bạc và luôn tay đếm nó.»

Kẻ chỉ biết lo toan cho việc thu nhặt tiền tài và chỉ biết đếm tiền để xem được bao nhiêu. Đó là điều quan tâm duy nhất và quan trọng nhất đối với kẻ đó.

﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾﴾

«Y cứ tưởng rằng tiền tài sẽ làm cho y sống mãi.»

Y tưởng rằng việc sở hữu được nhiều tiền tài đảm bảo cho sự sống mãi ở nơi trần gian và tránh khỏi sự thanh toán ở Đồi Sau.

﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾﴾

«Chắc chắn là không như vậy. Chắc chắn y sẽ bị quăng vào Hutoamah.»

Chắc chắn sẽ không như y đã tưởng. Chắc chắn y sẽ bị đày trong Hutoamah, một nơi của sự đau đớn.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾﴾

«Và Ngươi có biết Hutoamah là gì không?»

Này Thiên sứ, Ngươi có biết sự thật của Hutroamah là thế nào không?

﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۖ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئَةِ ۗ﴾

«Đó là lửa của Allah, được đốt cháy lên. Nó sẽ đốt cháy cao lên tận các quả tim.»

Đó là ngọn lửa của Allah ﷻ được đốt cháy lên rất dữ dội để thiêu đốt thân thể đến tận trái tim.

﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۗ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۗ﴾

«Quả thật, nó sẽ bao vây chúng. Bên trong các cột lửa cháy tỏa rộng.»

Lửa sẽ bao vây xung quanh chúng, và chúng sẽ bị xiềng xích không thể thoát ra được.

Chương 105 – Al-Feel

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۗ﴾

«Chẳng lẽ Ngươi không thấy Thượng Đế của Ngươi đã đối xử với đoàn quân cưỡi voi như thế nào ư?»

Này Thiên sứ Muhammad, há Ngươi chưa từng nghe về việc Thượng Đế của Ngươi đã trừng phạt đoàn quân cưỡi voi do Vua của xứ sở Alhabashah tên Abrahah chỉ huy tiến về Makkah muốn hủy hoại ngôi đền thiêng liêng Ka'bah như thế nào ư?

﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۗ﴾

«**Chẳng phải Ngài đã phá hỏng kế hoạch của bọn chúng đó sao?**»

Allah ﷻ khẳng định chính Ngài đã đập tan kế hoạch xấu xa của chúng.

﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٧﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٨﴾﴾

«**Và Ngài đã cho đàn chim bay đến thành từng đoàn tiêu diệt chúng. Ném chúng với những viên đá Sijjil.**»

Ngài đã gọi xuống những đàn chim gắp những viên đá được đun nóng tiếp nối nhau thả xuống.

﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٩﴾﴾

«**Thế là, chúng chết la liệt như những cọng rạ khô sau mùa gặt hái.**»

Chúng bị trúng những viên đá và bị tiêu diệt tất cả, chúng nằm la liệt giống như những cọng rạ khô sau mùa gặt hái.

Chương 106 - Quraish

﴿لَا يَأْتِيهِمْ قَرْيَبٌ ﴿١﴾ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾﴾

«**Để bảo vệ bộ tộc Quraish được yên bình. TA đã làm bằng an cho họ trong chuyến đi vào mùa đông và chuyến đi vào mùa hạ.**»

Để cải thiện cuộc sống của bộ tộc Quraish, TA (Allah) đã tạo điều kiện thuận lợi cho họ di chuyển đến Yemen vào mùa đông và đến Sham (nay được chia thành

bốn quốc gia: Jordan, Sirya, Palestine và Li-băng) vào mùa hè.

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾﴾

«Do đó, họ phải thờ phượng Thượng Đế của Ngôi đền thiêng này.»

Do đó, họ nên tạ ơn mà thờ phượng Thượng Đế của Ngôi đền thiêng này – đó là Ka’bah – Đấng đã ban cho sự cao quý và vinh dự qua ngôi đền đó, với ngôi đền này Ngài đã hợp nhất các cộng đồng, và với nó Ngài đề các bề tôi của Ngài thể hiện sự độc tôn hóa Ngài trong thờ phượng.

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾﴾

«Đấng đã cho họ ăn khi họ đói và ban cho họ an lành khỏi điều sợ hãi.»

Allah ﷻ cho biết rằng chính Ngài đã cung cấp thức ăn cho họ khi họ đói và làm cho họ an toàn khỏi những tai ách.

Chương 107 – Al-Ma’un

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾﴾

«Người thấy chẳng kẻ phủ nhận sự Phán xét?»

Này Thiên sứ Muhammad, Người có thấy không những kẻ phủ nhận sự Phục sinh và thưởng phạt?

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾﴾

«Bởi thế nên hấn đã hắt hủi trẻ mồ côi.»

Bởi không tin sự Phục sinh và thưởng phạt ở Ngày Sau nên hấn mới đối xử không tử tế với trẻ mồ côi vì trái tim của hấn đã chai cứng.

﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣﴾﴾

«Và hấn cũng chẳng hề thúc giục việc nuôi ăn người túng thiếu.»

Ngay cả việc thúc giục người khác nuôi ăn người túng thiếu mà hấn cũng không làm thì làm sao hấn có thể tự mình làm điều đó với người nghèo.

﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾﴾

«Thật thảm hại cho những người dâng lễ nguyện Salah, những người mà họ thường lơ là trong việc dâng lễ nguyện của họ.»

Một sự trừng phạt thích đáng sẽ dành cho những người không chu đáo dâng lễ nguyện Salah, thường lơ là và bê tha, không thực hiện đúng giờ giấc qui định, thường trễ nải và trì trệ một cách lười biếng.

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾﴾

«Những ai chỉ muốn phô trương cho người nhìn thấy.»

Và cũng sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc đối với những ai làm việc thiện tốt chỉ muốn được người đời nhìn thấy để khen ngợi và lưu danh.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

«**Và họ thường từ chối giúp đỡ những vật dụng cần thiết.**»

Và cũng sẽ bị trừng phạt đối với những ai thường không cho mượn những vật dụng cần thiết nếu ai đó thực sự có nhu cầu, họ là những người keo kiệt và hẹp hòi. Có nghĩa là họ không không đàng hoàng và tử tế trong việc thờ phượng Allah ﷻ và cũng không tử tế với tạo vật của Ngài.

Chương 108 – Al-Kawthar

﴿إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾﴾

«**Quả thật, TA đã ban cho Người Al-Kauthar.**»

Này hỡi Nabi Muhammad, quả thật TA (Allah) đã ban cho Người nhiều ân huệ tốt đẹp ở trên thế gian và cõi Đời Sau, và một trong những ân huệ đó là con sông Kawthar nơi Thiên Đàng, nơi có chiếc lều làm bằng ngọc trai và đất có mùi thơm xạ hương.

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾﴾

«**Do đó, hãy hướng về Thượng Đế của Người mà dâng lễ nguyện Salah và giết tế.**»

Do đó, Người hãy thành tâm vì Allah ﷻ mà dâng lễ nguyện Salah cũng như hãy vì Ngài mà giết tế súc vật và nhân danh Ngài.

Chương 109 – Al-Kafirun

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾﴾

«Hãy nói: Này hồi những kẻ vô đức tin!»

Này hồi Thiên sứ Muhammad, Người hãy nói với những kẻ không tin nơi Allah và Thiên sứ của Ngài: Này hồi những kẻ phủ nhận Allah!

﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾﴾

«Ta không thờ những gì mà các ngươi thờ phượng.»

Ta không thờ các pho tượng và các thần linh ngụ tạo mà các ngươi đang thờ phượng.

﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾﴾

«Và các ngươi cũng không thờ phượng những gì mà Ta thờ phượng.»

Và các ngươi cũng không thờ phượng Thượng Đế duy nhất, đó là Allah, Đấng Chủ Tể của muôn loài, Đấng đáng để mọi vạn vật thờ phượng.

﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾﴾

«Và Ta chưa bao giờ là người thờ phượng những gì mà các ngươi đã tôn thờ.»

Và từ nào đến giờ Ta (Muhammad) chưa từng thờ phượng các pho tượng cũng như các thần linh ngụy tạo mà các ngươi đã thờ phượng.

﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾

«Và các ngươi sẽ không thờ phượng Đấng mà Ta đang thờ phượng.»

Trong tương lai, các ngươi cũng sẽ không thờ phượng Đấng mà Ta thờ phượng nếu các ngươi vẫn thờ phượng các thần linh của các ngươi và vẫn phủ nhận chân lý mà Ta mang đến cho các ngươi. Và câu kinh này được mặc khải nói về những kẻ đa thần mà Allah ﷻ biết chúng sẽ không bao giờ có đức tin.

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾

«Các ngươi có tôn giáo của các ngươi và Ta có tôn giáo của Ta.»

Các ngươi cứ ngoan cố trên tôn giáo không đúng đắn của các ngươi, con Ta đi theo tôn giáo của Ta, Ta sẽ không theo bất cứ tôn giáo nào ngoài nó cả.

Chương 110 – Annasr

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾

«Khi Allah ban cho thắng lợi đến.»

Này hồi Thiên sứ của Allah, khi nào TA (Allah) ban thắng lợi cho Người, giúp Người đánh bại những kẻ vô đức tin Quraish, và giúp Người chinh phục Makkah.

﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝﴾

«Và Người thấy thiên hạ từng đoàn, từng đoàn gia nhập tôn giáo của Allah.»

Và khi nào Người – này hồi Muhammad – thấy thiên hạ vào Islam một cách đông đảo.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝﴾

«Thì Người hãy tán dương Thượng Đế của Người và hãy xin Ngài tha thứ cho Người. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Tha thứ.»

Lúc đó, Người - Muhammad hãy tán dương Thượng Đế của Người thật nhiều đồng thời xin Ngài tha thứ cho Người, bởi vì Người sắp trở về gặp lại Ngài. Người hãy sám hối cùng Ngài, bởi vì Ngài là Đấng nhân từ và bao dung, Ngài sẽ luôn đón nhận sự sám hối thành tâm.

Chương 111 – Al-Masad

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝﴾

«Abu Lahab, hăn và đôi tay của hăn sẽ bị hủy diệt.»

Abu Lahab sẽ bị trừng phạt vì đã ám hại Thiên sứ Muhammad ﷺ. Một lời hứa hẹn từ Thượng Đế, Đáng trừng phạt rất nghiêm khắc.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۖ﴾

«Của cải, tiền tài và những gì hã có được sẽ chẳng giúp ích gì cho hã.»

Sự giàu sang phú quý của hã sẽ không thể giải thoát cho hã khỏi sự trừng phạt của Allah ﷻ một khi Ngài giáng xuống cho hã.

﴿سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۖ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۖ﴾

«Hã sẽ bị thiêu đốt trong lửa ngùn ngụt cháy. Và ngay cả vợ của hã, kẻ đã vác củi gai.»

Hã sẽ bị đày trong Hỏa ngục, vợ của hã cũng thế sẽ cùng hội cùng thuyền với hã trong Hỏa ngục, bởi mẹ ta đã vác củi gai ám hại Thiên sứ ﷺ.

﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۖ﴾

«Cổ của mẹ ta sẽ bị thắt bởi sợi dây được xoe từ xơ.»

Mẹ ta sẽ bị trói cổ bởi sợi dây được xoe từ xơ rất chắc cứng và bị lôi đi ném vào dưới đáy của Hỏa ngục.

Chương 112 – Al-Ikhlaas

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۙ﴾

«Hãy nói: Ngài là Allah, Đáng duy nhất.»

Này Muhammad, Người hãy nói: Allah là Đấng duy nhất được tôn thờ, không ai (vật gì) có thể chia sẻ cùng Ngài.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾

«Allah là Đấng Tự Hữu.»

Allah ﷻ là Đấng không cần bất cứ thứ gì cũng chẳng lệ thuộc bất cứ điều gì.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾

«Ngài không sinh đẻ ra ai và cũng không do ai sinh ra.»

Allah ﷻ không có con cũng chẳng có đấng sinh thành và cũng không có bạn bè.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

«Và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.»

Thuộc tính của Ngài, tên của Ngài và các hành động của Ngài đều là siêu việt, không có một ai (vật gì) có thể so sánh với Ngài.

Chương 113 – Al-Falaq

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

«Hãy nói: Bè tôi cầu xin Thượng Đế của Al-Falaq che chở.»

Này Muhammad, Người hãy nói: Bề tôi cầu xin sự che chở và cứu rỗi từ nơi Thượng Đế của Al-Falaq, Al-Falaq có nghĩa là bình minh.

﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲﴾

«Tránh khỏi điều xấu mà Ngài đã tạo.»

Tránh khỏi tất cả mọi điều xấu mà Ngài đã tạo hóa.

﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳﴾

«Và tránh khỏi mọi điều xấu của bóng đêm khi nó bao phủ.»

Và tránh khỏi mọi điều xấu trong đêm tối.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴﴾

«Và tránh khỏi mọi điều xấu từ những kẻ phù phép vào những chiếc gút thắt.»

Tránh khỏi mọi điều hãm hại của các bùa phép và ma thuật được thổi vào trong những cái gút thắt.

﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾

«Và khỏi sự hãm hại của những kẻ ganh ghét và đố kỵ.»

Khỏi những sự ganh ghét và hãm hại của con người khi được Allah ﷻ ban cho những ân huệ.

Chương 114 – Annas

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾﴾

«Hãy nói: Bè tôi cầu xin Thượng Đế của Nhân loại che chở.»

Này hỡi Muhammad, Người hãy nói: Bè tôi cầu xin sự che chở từ Thượng Đế của nhân loại, Đáng duy nhất có quyền năng cản trở mọi điều dữ.

﴿مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾﴾

«Vị Vua của Nhân loại.»

Vị Vua của toàn nhân loại có quyền chi phối mọi việc và không lệ thuộc đến một điều gì.

﴿إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾﴾

«Thượng Đế của Nhân loại.»

Đáng đáng được nhân loại thờ phượng, không có ai (vật gì) khác ngoài Ngài có quyền đó.

﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾﴾

«Khỏi mọi điều xấu của kẻ thì thào quấy nhiễu.»

Tránh khỏi sự hãm hại và quấy nhiễu của Shaytan, những điều mà nó thì thào xúi bẩy.

﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾﴾

«Kẻ thường thì thào vào lòng của nhân loại.»

Tránh khỏi những lời thì thào xúi bẩy làm điều xấu và nghịch đạo.

﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

﴿Từ loài Jinn và loài người.﴾

Từ những tên Shaytan thuộc loài Jinn và loài người.

Mục lục

Stt	Chủ đề	Trang
1	Chương Al-Fatihah	2
2	Ayah Kursi	7
3	Ba Câu Kinh Cuối Của Chương Al-Baqarah	10
4	Các Chương Ngắn	15
5	Chương 93 – Adh-Dhuha	15
6	Chương 94 – Ash-Sharh	17
7	Chương 95 – Attin	19
8	Chương 96 – Al-A’laq	20
9	Chương 97 – Al-Qadr	23
10	Chương 98 – Al-Bayyinah	24
11	Chương 99 – Az-Zilzilah	28
12	Chương 100 – Al-A’diyaat	29
13	Chương 101 – Al-Qari’ah	32
14	Chương 102 – Attakathur	34
15	Chương 103 – Al-Asr	35
16	Chương 104 – Al-Humazah	36
17	Chương 105 – Al-Feel	38
18	Chương 106 – Quraish	39
19	Chương 107 – Al-Ma’un	40
20	Chương 108 – Al-Kawthar	42
21	Chương 109 – Al-Kafirun	42
22	Chương 110 – Annasr	44
23	Chương 111 – Al-Masad	45
24	Chương 112 – Al-Ikhlaas	46
25	Chương 113 – Al-Falaq	47
26	Chương 113 – Annas	48

